

Istoricul localitatii

2011-10-03 13:43:18

Primele documente referitoare la intemeierea localitatii Tazlău, spun ca " intemeietorii Tazlăului sunt Toader si Lie, slugile lui Alexandru cel Bun, carora in anul 1424, li se da loc pe Tazlău, langa rau, la obarsia lui, la pod si unde iese din padure, mai sus la podetul Metestilor, sa-si aseze si sa intemeieze o manastire, sa le fie lor, uric, de ctitorie, lor si copiilor lor si intregului neam in veci". Tot primele documente referitoare la intemeierea localitatii Tazlău sunt legate de construirea Manastirii Tazlău intre anii 1496-1497, de catre Stefan cel Mare.

Pe harta Moldovei tiparita in Olanda in 1737, Tazlăul este prezentat ca o zona acoperita cu padure si o manastire. Aparitia si dezvoltarea satului s-a facut in jurul a doua nuclee in mai multe etape istorice:

- Primul nucleu al satului s-a stabilit in spatiul cuprins intre locul numit „Coboras" si „Podul terasei", pe care s-a construit mai tarziu Tabara de elevi.
- Al doilea nucleu s-a format ca urmare a fenomenului transhumantei. Atrasi de bogatiile pasunilor din Tazlău, doua familii de oiieri Mocanu si Todirita si-au intemeiat salase mai intai pe dealurile Cociorvei, apoi au coborit in vale si si-au construit gospodarii permanente.

Nucleul initial aflat intre paraul Pesteosu si „Coboras" format in jurul Manastirii s-a extins pe firul vaii Tazlăului, pe partea stanga si cu ramificatie pe paraul Pesteosu in amonte.

La inceputul secolului XX satul apare ca resedinta a comunei Tazlău formata din catunele: Tazlău, Frumoasa, Balcani, apartinand mai intai Ocolului Piatra Neamt, de la 1801 de Ocolul Bacau, iar apoi de judetul Neamt. Din 1968 satul a format singur comuna Tazlău. Nu exista pana in prezent, tiparita nici o monografie a comunei Tazlău.

Manastirea Tazlău-Istoric

Primul document care vorbeste despre aceasta manastire este din 30 octombrie 1458, cand Stefan cel Mare, la rugamintea egumenului Manastirii Bistrita, Eustatie, intareste hotarele branistei acelei manastiri, ajunge la dealul "Pintenul", unde zice documentul:"Branistea Manastirii Bistrita se impreuna cu branistea Manastirii Tazlău pana la Rachi?is".

La anul 1481 Stefan cel Mare daruieste doua sate in Campul lui Dragos, Borlesti si Dragomiresti.

Acelasi domn facea mai multe dona?ii la anul 1491 manastiri, pentru ca la 4 iulie 1496 sa inceapa construc?ia bisericii cu hramul "Nasterea Maicii Domnului".

Construc?ia este terminata la 8 noiembrie 1497, dupa cum se consemneaza in pisania asezata in dreapta usii de la intrare in pronaos:

"Io Stefan Voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ?arii Moldovei, fiul lui Bogdan Voievod, am zidit aceasta biserică in cinstea Prea Sfintei Nascatoarei de Dumnezeu si a Curatei ei Nasteri, ca sa fie

intru ruga siesi si doamnei sale Maria si fiilor sai, Alexandru si Bogdan si care a inceput a se zidi in anul 7004 luna iulie 4 s-a savarsit in anul 7005, iar al domniei sale al 41-lea an curgator, luna noiembrie 8".

Biserica este construita in plan trilobat, cu turla pe naos, prezentand ca elemente specifice o iesire redusa a absidelor laterale in compara?ie cu absida mult prelungita a altarului si eviden?ierea printr-un decros a zidurilor pronausului dar fara supra largirea supra?ei interioare, biserica Nasterii Maicii Domnului este una dintre cele mai voluminoase ctitorii ale lui Stefan cel Mare.

In timpul domniei lui Petru Rares se construiește turnul - clopotni?a de la intrare, inlocuind stricaciunile pricinuite de oastea ungureasca din anul 1514, clopotni?a distrusa de incendiul din 8 februarie 1879, refacuta in anul 1902 intr-un stil influen?at de arta ruseasca, dar readusa in buna masura la starea cea dintai la ultima interven?ie.

Alexandru Lapusneanu construiește pridvorul din pronausul ctitoriei bunicului iar Ieremia Movila aseaza podoaba cea lucrata in lemn de arin in anul 1596 "de catre un Cozma Maistrul", asa cum se arata si in inscrip?ia care o inso?este: "Aceasta usa a facut-o si a impodobit-o calugarul Mihai, in zilele domnului nostru Eremia Voievod si sub egumenul Chir Ghenadie al manastirii Tazlau, in anul 7004 - luna martie 30 zile: Cozma Maistrul", usa care se poate vedea in muzeul de istorie din Piatra-Neam?.

O perioada intunecata pentru Manastirea Tazlau, a fost in timpul cat a fost inchinata Sfantului mormant: 1695-1705 si 1743-1863.

Fiind egumeni straini se micsoareaza comunitatea monahilor, interesele fiind ca numarul lor sa fie numai strictul necesar sa poata supraveghea produc?ia pe proprietate?ile bisericesti. Arhimandritul Zaharia, la mijlocul secolului al XVII- lea a construit palatul egumenesc langa clopotni?a lui Rares, legat de o trapeza, in care o camera este prevazuta pentru primirea si adapostirea domnitorului timpului, a intarit apararea si paza la cele trei por?i.

Poarta de sub arcul clopotni?ei era din lemn de ulm, prevazuta pe fa?a cu nituri conice din 5 in 5 cm. cu crenele incrucisate si vizor cu zavoare mari si cu un ciocan de semnalizare. Au existat aceste por?i deosebite, fiind salvate de la incendiul din 1879, dar au cazut prada neaten?iei la ultimele lucrari de restaurare si, lasate la distrugerea agen?ilor fizici, au putrezit.

La 11 decembrie 1863, s-a pus capat multor abuzuri si lipsuri in Principatele Romane prin Legea secularizarii averilor manastiresti, promulgata de Domnul Alexandru Ioan Cuza. Din anul 1894 manastirea este declarata biserica parohiala dar cunoscuta sub numele de manastire.

Prin hotararea Sinodului Bisericii Ortodoxe Romane, din 1990, biserica Sfantului Voievod Stefan cel Mare este declarata manastire de monahi, fiind readusa la ceea ce a fost destinata, de peste 500 de ani, de marele ei ctitor.

In aceasta manastire, in chiliile careia mul?i dregatori ai Moldovei au plans, apoi iar s-au veselit, cum scrie I.I. Mironescu in nuvela "Intr-un col? de rai", nu a incetat niciodata rugaciunea pentru ca toata lumea, si indrumarea credinciosilor la dragoste si mantuire.

Stare?, Ierom Iosif Chiriac.